

पयोनिधिः, पुं, (प्रयासि निधीयन्तेऽस्मिन् । घा-
धारणे + अधिकरणे किः ।) समुद्रः । यथा,—
“न गणितं यदि जन्म पयोनिधौ
हरशिरःस्थितिभूरपि विस्तृता ।”

इति नैषधे । ४ । ५० ॥ (पय इव शुक्लः सत्त्व-
गुणः निधीयतेऽत्र इति विग्रहे । शिवः । यथा,
महाभारते । १३ । १७ । ८७ ।

“लम्बनो लम्बितोऽहम् महासायः पयोनिधिः ॥”)

पयोः, पुं, (पयो जलं रातीति । रा + कः ।)
खदिरः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

पयोः, स्त्री, (पयः क्षीरं तेनाद्या लता ।)
क्षीरविदारो । इति राजनिर्घण्टः ॥

पयोव्रतः, पुं, (पयोमात्रपानसाधो व्रतः ।) पयो-
मात्रपानरूपव्रतविशेषः । यथा,—

“पुण्यं तिथिं समासाद्य युगमन्त्रन्तरादिकम् ।
पयोव्रतस्त्रिरात्रं स्यादेकरात्रमथापि वा ॥”

इति मातुल्ये १५२ अध्यायः ॥ * ॥

द्वादशाहसाध्यविष्णुव्रतविशेषः । यथा,—
कश्यप उवाच ।

“एतन्मे भगवान् पृष्टः प्रजाकामस्य पद्मजः ।

यदाह ते प्रवक्ष्यामि व्रतं केशवतोषणम् ॥

फाल्गुनस्यामले पक्षे द्वादशाहं पयोव्रतः ।

अर्चयेदरविन्दार्चं भक्त्या परमयान्वितः ॥

चिनीबाल्यां न्दालिप्य स्नायात् क्रोड्विदीर्घया ।

यदि लभ्येत वै सोतस्येतन्मन्त्रसुदीरयेत् ॥

त्वं देयादिवराहेण रसायाः स्थानमिच्छता ।

उडुतासि नमस्तुभ्यं पाभानं मे प्रणाश्रय ॥

निर्वर्त्तितान्नियमो देवमर्च्येत् समाहितः ।

अर्चायां स्थण्डिले स्तब्धे जले वक्षौ गुरावपि ॥

नमस्तुभ्यं भगवते पुरुषाय महीयसे ।

सर्वभूतनिवासाय वासुदेवाय साक्षिणे ॥

नमोऽयक्ताय सृज्माय प्रधानपुरुषाय च ।

चतुर्विंशद्गुणज्ञाय गुणसंख्यानहेतवे ॥

नमो द्विशीर्षे त्रिपदे चतुःशृङ्गाय तन्त्रवे ।

सप्तहस्ताय यज्ञाय त्रयीविदात्मने नमः ॥

नमः शिवाय रुद्राय नमः शक्तिधराय च ।

सर्वविद्याधिपतये भूतानां पतये नमः ॥

नमो हिरण्यगर्भाय प्राणाय जगदात्मने ।

योगेश्वर्यश्रीराय नमस्ते योगहेतवे ॥

नमस्तं आदिदेवाय साक्षिभूताय ते नमः ।

नारायणाय ऋषये नराय हरये नमः ॥

नमो मरकतश्यामवपुर्धधिगतश्रिये ।

केशवाय नमस्तुभ्यं नमस्ते प्रीतवाससे ॥

त्वं सर्ववरदः पुंसां वरेण्य वरदर्भम् ।

अतस्ते श्रियसे धीराः पादरेखुसुपासते ॥

अन्ववर्त्तन्त यं देवाः श्रौक्षु तत्पादपद्मयोः ।

सृष्टयन्त इवामोदं भगवान् प्रसीदताम् ॥

एतमन्त्रे हृषीकेशमावाहनपुरस्कृतम् ।

अर्चयेच्छ्रद्धया युक्तः पादोपस्य शनादिभिः ॥

अर्चत्वा गन्धमाल्याद्यैः पयसा स्नापयेद्भिषुम् ।

वस्त्रोपवीताभरणपादोपस्य शनैस्ततः ॥

गन्धधूपदिभिश्चाहं द्वादशाक्षरविद्याया ।

स्मृतं पयसि नैवेद्यं श्राव्यन् विभवे सति ॥

ससर्पिः सगुहं दत्त्वा जुहुयान्मलविद्याया ।

निवेदितं तद्भक्ताय दद्याद्भुञ्जीत वा ह्वयेत् ॥

दत्त्वाचमनमर्चत्वा ताम्बूलञ्च निवेदयेत् ।

जपेदष्टोत्तरशतं स्तुवीत स्तुतिभिः प्रसुम् ॥

कृत्वा प्रदक्षिणं भूमौ प्रणमेद्दण्डवन्मुदा ।

कृत्वा शिरसि तच्छ्रेयं देवसुदवासयेत्ततः ॥

द्वावरान् भोजयेद्द्विप्रान् पायसेन यथोचितम् ।

सुञ्जीत तैरनुज्ञातः श्रेयं सद्यः सभाजितैः ॥

ब्रह्मचार्येभ्य तद्वाचां श्रोभूते प्रथमेऽहनि ।

स्नातः शुचिर्यथोक्तेन विधिना सुसमाहितः ॥

पयसा स्नापयित्वा च दद्याद्व्रतसमापनम् ।

पयोभक्ष्यो व्रतमिदं चरेद्द्विजैर्नानादतः ॥

पूर्वैर्वज्रहृद्यादिभिः ब्राह्मणांश्चापि भोजयेत् ।

एवम्वलहरहः कुर्याद्द्वादशाहं पयोव्रतम् ॥

हरेराराधनं होममर्चणं ह्रिततर्पणम् ।

प्रतिपदिनमारभ्य यावत् शुक्लत्रयोदशीम् ॥

ब्रह्मचर्यमधःखण्डं स्नानं त्रिसवनचरेत् ।

वर्जयेदसदालापं भोगानुच्चावचांस्तथा ॥

अर्चिषः सर्वभूतानां वासुदेवपरायणः ।

त्रयोदश्यामथो विष्णोः स्नपनं पञ्चकैर्विभोः ॥

कारयेच्छ्रावणद्वयेन विधिना विधिकोविदेः ।

पूजाञ्च मङ्गतीं कुर्याद्विज्याङ्गविवर्जितः ॥

चरुं निरुध्य पयसि शिपिविष्टाय विष्णवे ।

सुक्तेन तेन पुरुषं यजेत सुसमाहितः ॥

नैवेद्यञ्चातिगुणवद्वायु पुरुषतुष्टिदम् ।

आचार्यं ज्ञानसम्पन्नं वस्त्राभरणधेनुभिः ॥

तोषयेद्विज्यैव तद्विद्भाराधनं हरेः ।

भोजयेत्तान् गुणवता सद्भजेन शुचिस्मिते ॥

अन्यांश्च ब्राह्मणान् शक्त्या ये च तत्र समागताः ।

दक्षिणां गुरवे दद्याद्विज्यैव यथाहृतः ॥

अन्नादीनाम्भेषांश्च प्रीणयेत् समुपागतान् ।

सुक्तवत्स्वयं सर्वेषु दीनान्मलप्रयुज्य च ॥

विष्णोस्तु प्रीणन् विद्वान् सुञ्जीत सह बन्धुभिः ।

वृत्त्यवादिनगीतैश्च स्तुतिभिः स्तुतिवाचनैः ॥

कारयेत्तत्कथाभिश्च पूजां भगवतोऽन्यहम् ।

एतत् पयोव्रतं नाम पुरुषाराधनं परम् ॥

पितामहेनाभिहितं मया ते ससुदाहृतम् ।

त्वच्चानेन महाभागे । सम्यक् चीर्णेन केशवम् ॥

आत्मना शुद्धभावेन नियतात्मा भजाययम् ।

अयं वै सर्वयज्ञाख्यः सर्वव्रतमिति स्मृतम् ॥

तपःसारमिदं भद्रे दानञ्चैश्वरतर्पणम् ।

त एव नियमाः साक्षात् एव च यमीतमाः ॥

तपो दानं व्रतं यज्ञो येन तुल्यबोधोज्ज्वलः ।

तस्मादेतद्व्रतं भद्रे प्रयता श्रद्धया चर ॥

भगवान् परितुष्टस्ते वरानाशु विधास्यति ॥”

इति श्रीभागवते ८ स्कन्धे १६ अध्यायः ॥

पयोष्णिजाता, स्त्री, (पयोष्णी नान्दी नदी जाता
अस्याः । पयोदरात् साधुः ।) सरस्वती नदी ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

पयोष्णी, स्त्री, (पयः सलिलं उषां उषागुणं वा
अस्याः ।) नदीविशेषः । सा विन्ध्याचलदक्षिणे

प्रसिद्धा । अस्या जलगुणाः ।

“पयोष्णीसलिलं रुच्यं पवित्रं पापनाशनम् ।
सर्वामयहरं सौख्यवलकान्तिप्रदं लघु ॥”

इति राजनिर्घण्टः ॥

परं, स्त्री, (पु + “अदोरप्” ३ । ३ । ५७ ।

इति अप् ।) कैवलम् । इति मेदिनी ॥ मोक्षः ।

यथा । कैवल्यमन्तरं परम् । इति मुक्तिपर्याये

रत्नावली ॥ (ब्रह्म ब्रह्मा च । यदुक्तं श्रुतौ ।

“हे ब्रह्मणो वेदितये परश्चापरमेव च ॥”

विष्णुः । यथा, महाभारते । १३ । १४६ । २० ।

“प्रभूतस्त्रिककुडाम पवित्रं मङ्गलं परम् ॥”

ब्रह्मण आयुः । यथा, मार्कण्डेये । ४६ । ४२ ।

“एवमु ब्रह्मणो वर्षमेकं वर्षशतानु तत् ।

शतं हि तस्य वर्षाणां परमिदमभिधीयते ।

पञ्चाशद्विंशत्यार्षेः परार्द्धमिति कीर्तयते ॥”)

परं, [म्] अ, नियोगः । क्षेपः । इति मेदिनी ॥

परः, पुं, (पु + अच् ।) शत्रुः । इत्यमरः ॥ (यथा,
रघुः । ७ । ६७ ।

“इतः परानर्भकहार्थश्च स्नानं

वैदर्भिः । प्रशानुमता मयासि ॥”)

ब्रह्मण आयुः । यथा,—

“कालसंख्यां समासेन पूर्वार्द्धेऽयमकल्पिताम् ।

स एव स्यात् परः कालस्तदन्ते परिपूर्यते ॥

निजेन तस्य मानेन चायुर्वर्षशतं स्मृतम् ।

तत् पराख्यं तद्वच्च परार्द्धमभिधीयते ॥”

अपि च ।

“जीवि कल्पशतानि स्युस्तथा षष्टिर्ह्योजीतमाः ।

ब्रह्मणः कथितं वर्षं पराख्यं तच्च तत् पदम् ॥”

इति कौर्म्ये ५ अध्यायः ॥

(शिवः । यथा, तत्रैव । १३ । १७ । ६७ ।

“कपिलः कपिशः युक्त आयुश्चैव परोऽपरः ॥”)

परः, जि, श्रेष्ठः । (यथा, आर्यासप्तशत्याम् । ३५५ ।

“परमोहनाय सुक्तो निष्कुर्यादो

तरुणि ! तव कटाक्षोऽयम् ।

विशिख इव कलितकर्णः

प्रविशति हृदयं निःसरति ॥”)

अरिः । दूरः । अन्यः । उत्तरः । इति मेदिनी ॥ * ॥

न्यायमते द्रव्यगुणकर्मवृत्तिसत्ता । इयं व्यापक-

जातिः । यथा,—

“सामान्यं द्विविधं प्रोक्तं पेरश्चापरमेव च ।

द्रव्यादिकवृत्तिसु सत्ता परतयोच्यते ॥

परभिन्ना तु या जातिः सैवापरतयोच्यते ।

द्रव्यादिकजातिसु परापरतयोच्यते ॥

व्यापकत्वात् परापि स्यात् व्याप्यत्वाद्परापि च ॥”

इति भाषापरिच्छेदे । ८—६ ॥ * ॥

परान्नादिभज्यादेः श्रीनाशकत्वं यथा,—

“परान्नञ्च परस्वञ्च परशय्या परस्त्रियः ।

परवैश्वनि वासञ्च शक्रादपि हरेच्छियम् ॥”

इति गरुडपुराणम् ॥ * ॥

श्रेष्ठवाचकपरशब्दप्रयोगः । यथा,—

“अन्नदातुः शतगुणोऽभीष्टदेवः परः स्मृतः ।

गुरुस्तस्माच्छतगुणो विद्यामन्त्रप्रदायकः ॥